

van drie muren aangetroffen. Het baksteenformaat $6/7,5 \times 13/14 \times 28$ cm sluit zich aan bij dat van de donjon en geeft als datering de eerste helft van de 14de eeuw, zodat deze muren behoren tot het in 1351 gesloopte kasteel. Waarschijnlijk zijn de muren tot op het maaiveld afgebroken, evenals dit met de donjon het geval was en zijn zij opnieuw benut bij de bouw van het nieuwe huis als de muren van een basse-cour in het einde van de 16de of in het begin van de 17de eeuw. Hierop wijst een blokje metselwerk $0,70 \times 0,80$ m, dat veel minder diep was gefundeerd tegen de muur aan, geheel vervaardigd van secundair verwerkte middeleeuwse steen. Deze basse-cour is omstreeks 1700 gesloopt met behoud van een poortgebouwtje, dat nog voorkomt op een tekening van A. Rademaker uit 1717 en dat kennelijk op de middeleeuwse muur staat. Bij deze sloop werd ook het overblijfsel van de middeleeuwse fundering geheel vernield, de grond waarmee de uitbraaksleuf aangevuld werd, bevat scherven van Rijnlands steengoed uit het einde van de 17de eeuw.

Evenwijdig aan de oostmuur, welke omstreeks 1 m breed was, liep een gracht; tussen gracht en muur bevond zich een 3 à 4 m breed talud. Op de kaart van Delfland door de landmeter Krukus (1712) komen rond het kasteelterrein drie sloten voor die zich laten herkennen als de restanten van de middeleeuwse gracht.

De zuid- en noordmuur vertonen bredere puinbanen; het kasteelterrein zelf heeft de vorm van een trapezium met een hoogte van 29 m en een basis van 35 m.

Over de duistere periode in de geschiedenis van de hofstad tussen 1357 – wanneer Maria van Polanen, gehuwd met heer Gheraert van Heemstede, ermee wordt beleend – en 1453 – wanneer het in bezit is van Alijt en Geertken, de weeskinderen van Jan Gerijtsz. te Delft – is iets meer bekend geworden ¹⁾.

Op 10 maart 1406 droeg de zoon van het in 1357 genoemde echtpaar, heer Jan van Heemstede, heer van Benthuisen, de 24 morgen land rond het voormalige kasteel in leen op aan zijn neef Philips, heer van Wassenaer en burggraaf van Leiden ²⁾, met de nadrukkelijke bepaling, dat hij het ten allen tijde weer ten vrij eigen zou kunnen krijgen en dat Hadewijch van der Veere, echtgenote van zijn zoon, heer Jan van Heemstede de Jonge, als lijftocht een jaarrente uit het leen bezit. Deze leenopdracht is vreemd daar het goed nog altijd officieel leenroerig was aan de heren van